

ὁποῖος εἰς δυνάμεως τοῦ μαντάτου τοῦ ἐξοχωτάτου αὐθεντοῦ Πρεβεδούρου ¹⁾ τὴν σήμερον ρεμοβέρεται ἀπὸ τὴν ἀντικρυς γραφήν, ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶναι ἰνλατιμασμένος(;) καὶ ὥς εἰς τὸ μαντᾶτο καὶ τὰ ἐξῆς.

89.

Συνοπασχετικὸν τῆς 31 Ἰανουαρίου 1718. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 15 σ. 141).

† 1718 Γεναρίου ὕστερη. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν παρόντες σωματικῶς ἀπὸ ἓνα μέρος ὁ μ(ισσέ)ρ Βασίλεις Κοντόσταβλος καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερο ὁ κ(ὺρ) Τζαννέτος Νίκλος ἀπὸ τῇ Μάνη, οἱ ὁποῖοι, ἔχοντας διαφορὰς ἀνάμεσόν τοὺς, διὰ νὰ λείψουν ἀπὸ κρίσεις καὶ ἐξοδες τῆς δικαιοσύνης ἐκλέξαντε διὰ κριτᾶδες τοὺς ἄρμπιτροὺς τὸν σ(ινιὸ)ρ Στέλιον Περδικάρι καὶ σ(ινιὸ)ρ Δημήτριον Στεφανόπουλλον, τῶν ὁποίων δίνουν ἐξουσίαν νὰ τοὺς ἀγροικήσουν διὰ συμφωνίας τὰ δικαιώματά τοὺς, ὅπου θέλουν τοὺς προσφέρει καὶ ἀγροικῶντας τοὺς νὰ ἀποφασίσουν, τάσσοντας τὰ μέρη τὴν ἀπόφασιν νὰ κρατοῦν στερεάν, βεβαίαν καὶ ἱναπιλάμπιλε εἰς ὑποσχέσεις καὶ μαρτυρίας.

† Ἀντ. Βοντάνης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

† Μάρκος Μουζάκης μαρτυρῶ.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου].

Καὶ τὴν ἀντικρυς ἐξεκαθαρίζει ὁ ἀντικρυς Τζαννέτος Νίκλος στὲς ἀντικρυς διαφορὰς, πὼς κάνει διὰ λόγου του καὶ διὰ τοὺς συντρόφους τῆς βαρκὸς καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ὑπόσχεται ὡς ἀντικρυς εἰς μαρτυρίας.

† Γληγόρης Κεφαλληνὸς μαρτυρῶ.

90.

Πραγματογνωμοσύνη τῆς 28 Ἀπριλίου 1718. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 15 σ. 178).

† 1718 Ἀπριλ(ίου) 28. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστη παρὼν σωματικῶς ὁ μ(ισσέ)ρ Νικολὸς Κουτούφαρις ²⁾, πρωτομάστορας τῶν κτιστάδων, ὁ ὁποῖος εἰς δυνάμεως τοῦ μαντάτου τοῦ ἐξοχωτάτου αὐθεντοῦ Πρεβεδούρου, εἰς ἀναζήτησιν τοῦ μ(ισσέ)ρ Νικολοῦ Νίκλου, τὴν σήμερον ἐπῆγα σόπρα λόκο εἰς τὴν αὐλὴν κονσορτίβα μὲ τὴν αὐλὴν καὶ μαγερεῖο τοῦ π(ο)τ(έ) παπᾶ Δημήτρι Ἀνδρονίκα ³⁾ εἰς

¹⁾ Προβλεπτῆς. Ἐν ἔτει 1716 – 1718 προβλεπτῆς τῆς νήσου ὑπῆρξεν ὁ Λούκιος Δαρίβας. Βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἔνθ' ἀν. σ. 69.

²⁾ Κουτούφαρι οἰκογ. ἀναφέρει ὁ ΖΩΗΣ, Λεξικὸν ἐκ Σπάρτης τῷ 1833. Αὕτη κατήγετο ἐκ Μάνης ἐκ χωρίου Κουτήφαρι. Σώζεται καὶ σήμερον ἐν Μάνη ὑπὸ τὸν τύπον Κουτήφαρις. Ὁμώνυμον χωρίον ὑπάρχει καὶ ἐν Ζακύνθῳ. Πλείονα βλ. Δ. Β. ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΥ, Ἀποικία Μανιατῶν, Ἐπετηρὶς τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου τῆς Ἀκαδημίας τόμ. Β' (1940 – 49) σ. 153 – 155.

³⁾ Οἰκογ. Ἀνδρονίκου μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ 1696.

